

## U V O D N I K V P R I Č A K O V A N J U J E S E N I

Letošnje poletje je eno najtoplejših v tem desetletju. To se ne opaža le v tem, da ljudje iz tovarn in ulic hitro odhitijo domov in si poiščejo senco in hlad. Tržiško kopališče, ki slovi kot eno najbolj urejenih in čistih, je v teh dneh še posebej zasedeno.

Vendar se po poletnih počitnicah kar veliko ljudi že pripravlja na številne prireditve v jeseni, zlasti ob Šušarski nedelji. Turistično društvo že oddaja svoje "štante", govori se o tržiških karaokah, kjer se bo tržiška mladež pomerila v petju, organizatorji športnih prireditev razmišljajo še o zadnjih podrobnostih za pripravo Mednarodne tekme na rolgah, ki bo letos spet v Tržič pripeljala svetovno elito.

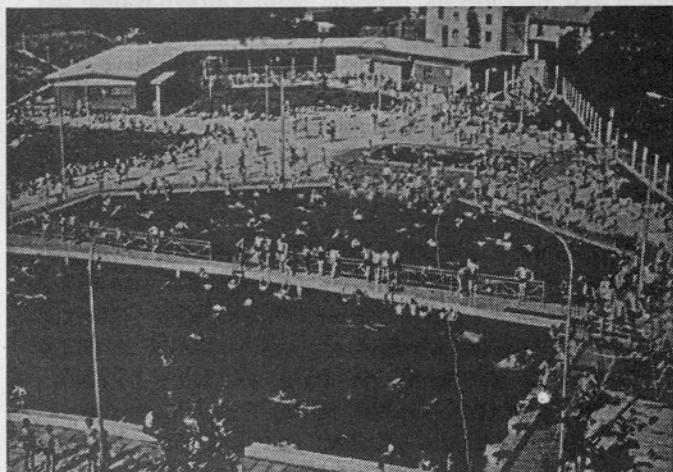
Vodilni tržiške občine pa se malo razgledujejo po svetu. Pred kratkim se je namreč tržiški župan z družino in še nekaj člani delegacije vrnil z obiska v pobratenem Ste Marie aux Mines. Kljub razdalji in vročini so se "žrtvovali" in odšli na tako dolgo pot. Upam, da so si obogatili svoje znanje za boljše vodenje občine.

Na sosednjem Koroškem pa je bil velik dogodek. Junija so namreč Koroški Slovenci izvolili svoje zastopstvo. Tako lahko sedaj rečejo, da niso več razdeljeni v množico organizacij - Krščanska kulturna zveza, Narodni svet koroških Slovencev,... - ampak so na volitvah, ki se jih je udeležilo več kot 4500 ljudi, izvolili delegate in po dveh krogih še predsednika Nanteja Olipa in sosednjih Sel. Tudi Tržičani smo lahko veseli tega dogodka, saj je sodelovanje z našimi zamejci gotovo vsaj tako pomembna naloga kot obiskovanje oddaljenih francoskih mest.

Sicer pa se na takih obiskih lahko spozna zelo zanimive ljudi. Pred mesecem dni sem bila skupaj s podpredsednikom slovenskega parlamenta Miroslavom Mozetičem udeleženka Avstrijsko - Slovenskega večera, ki ga je v Dunajskem parlamentu priredil avstrijski podpredsednik dr. Heinrich Neisser. Večer je uspel ne le z otvoritvijo razstave našega slikarja Matjaža Železnika in predstavitvijo knjige Vasje Klavora. Na tem večeru sem spoznala tudi predsednika avstrijske FIS Antona Leikama iz Koroške, ki se bo rad udeležil naše mednarodne tekme 2. septembra. Svoj obisk pa sva z Mozetičem izkoristila tudi za vabilo g. Neisserju, naj jeseni ob obisku Slovenije obiše še Mozetičeve Medvode in seveda moj rodni Tržič. Upam, da bodo ti obiski pomagali pri uveljavitvi Tržiča doma in v svetu.

Prijetno poletje vam želim,

JANA PRIMOŽIČ



V VROČEM POLETJU JE VEČINI TRŽIČANOM V UTEHO KOPALIŠČE

FOTO: ARHIV TR

### BO JESEN PRINESLA TRŽIČU OLAJŠANJE?

FOTO: VINKO RIBNIKAR



### IZ VSEBINE:

GOSPOD ŠKOF IN VISOKE PETE  
S SEJE OBČINSKEGA SVETA V JULIJU  
S POTI PO AMERIKI IN KANADI  
ŠOLA V LEŠAH V STO LETIH  
RAZGOVOR Z DANICO KUNŠIČ

## 7. SEJA OBČINSKEGA SVETA

Na 7. seji občinskega sveta, ki je bila sklicana za sredo, 26. julija 1995 je bilo obravnavanih malo točk dnevnega reda, a kljub temu se je seja zavlekla pozno v noč - končala se je na robu sklepčnosti ob pol dvanajstih. Čeprav smo sredi počitnic, se je v začetku zbralo 20 občinskih svetnikov, ki so najprej potrjevali dnevni red in zapisnik prejšnje seje. Obravnavanje teh točk je že nakazalo, da vse ne bo šlo gladko in da bo seja polemična.

V okviru *potrjevanja zapisnika* so se sprožile dileme o pripravljene Pregledu realizacije sprejetih sklepov občinskega sveta. Več svetnikov je menilo, da se sklepi s strani občinske uprave prepočasi ali pa nekvalitetno realizirajo.

*Spejem dnevnega reda* je prav tako zahteval veliko časa, saj svetniki niso hoteli uvrstiti na dnevni red pravne obrazložitve zadržanja nekaterih sklepov s prejšnje seje. Ker je bila obrazložitev s strani občinske pravnice neprimerna in strokovno na trhljih temeljih, županove razlage pa neprepričljive in poslovniško nevzdržne so svetniki menili, da so s tem sklepi s prejšnje seje potrjeni.

Po premoru so se svetniki lotili predloga odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave. Ker je bilo podanih dosti predlogov, ki niso bili v skladu s predlaganim gradivom občinske uprave (definira naj se, kdo vodi občinsko upravo; tajništvo občinskega sveta naj bo samostojna enota, ne pa v sklopu županovega urada; nekateri uradi naj se združijo...) so svetniki zadolžili predlagatelja naj te pripombe upošteva in jih predloži kot predlog za naslednjo sejo. S tem so svetniki predlog preoblikovali v osnutek, kaj je nižja stopnja v postopku sprejemanju odlokov in aktov. Ob diskusiji je bilo izrečenih nekaj neprimernih besed oziroma žaljivk, ki nan je bi bili v čast posameznim svetnikom. Zaostrilo se je namreč, ko so nekateri svetniki zahtevali predložitev oziroma informacijo o izobrazbi tajnika občinske uprave **Tomaža Mikuliča**. Sklep o tem so svetniki že sprejeli na svoji tretji seji, 9. februarja, župan **Pavel Rupar** pa ni dovolil svojim podrejenim izročitve potrdil Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Sledila je razprava o *predlogu odloka o Proračunu Občine Tržič za leto 1995*. Novi vodja Urada za finance gospa **Marta Jarc**, ki je bila na seji uradno predstavljena, kot nova predstojnica oddelka, je podala obrazložitev. Ko so svetniki nadaljevali z obravnavo različnih postavk proračuna, se je pokazalo, da je v njem marsikatera »luknja«. Predsednik Občinskega sveta Tržič **Peter Smuk** je izpostavil med drugim postavko za odprodajo prostorov nad Diskontom v Križah, ki je v predlogu prikazana samo kot odliv, ne pa tudi kot priliv v občinski proračun. Ker člani občinske uprave niso znali obrazložiti, te in še nekaj drugih postavk, jih je svet zadolžil, naj do druge seje pripravijo podrobnejše obrazložitve postavk proračuna. S tem so predlog Proračuna vrnili nazaj na nivo osnutka.

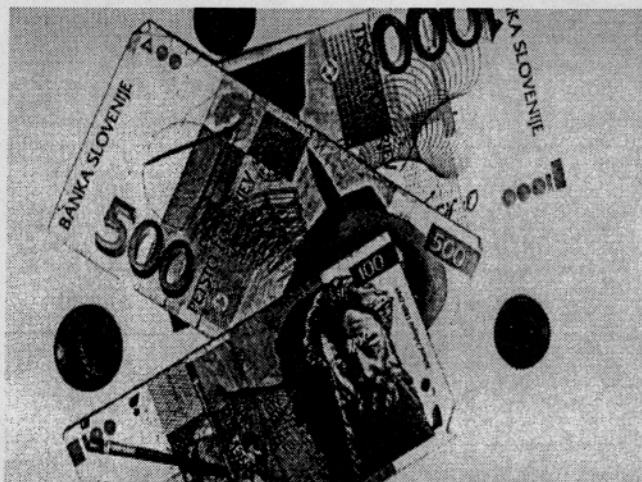
Ker se je seja zavlekla v pozne nočne ure svetniki niso obravnavali nekaj aktualnih tem, kot so Predlog sklepa o vrednosti točke za določitev nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč za leto 1995 (predlog za dvig z 0,121 SIT/m<sup>2</sup> na 0,141 SIT/m<sup>2</sup>) ter Sklep o odobritvi sredstev za dokončanje gradbeno-obrtniških del v Glasbeni šoli Tržič (prostori Delavske univerze v Šolski ulici). Nova seja naj bi bila napovedana za v torek, 1. avgusta 1995.

### Pregled realizacije sprejetih sklepov občinskega sveta

#### 1. nadaljevanje

- 
- **1 SEJA OBČINSKEGA SVETA**
- **OBČINE TRŽIČ, 21.12.1994**
- *k 1. točki*
- **SKLEP 1-1-1-1994** - Sprejet je bil začasni poslovnik občinskega sveta
- *k 2. točki*
- **SKLEP 2-1-2-1994** - Imenovana je bila komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v naslednji sestavi:
- Boris Tomazin - predsednik
- Jože Štucin - član
- Nikolaj Ahačič - član
- Samo Dolhar - član
- Jožko Kuhelj - član
- *k 3. točki*
- **SKLEP 3-1-3-1994** - Občinski svet potrjuje mandate članom sveta in županu.
- *k 4. točki*
- **SKLEP 4-1-4-1994** - Za predsednika Občinskega sveta je izvoljen Peter Smuk, za podpredsednika pa Janez Grohar.
- *k 5. točki*
- **SKLEP 5-1-5-1994** - Za tajnika Občinskega sveta se imenuje Andrej Žitnik.
- *k 7. točki*
- **SKLEP 6-1-6-1994** - Za predsednika komisije za pripravo statuta občine in poslovnika sveta je bil izvoljen Janez Bečan.

NADALJEVANJE PRIHODNIJČ



## ŠOLA V LEŠAH V STO LETIH

Tako so naslovili razstavo, ki je bila odprta v osnovni šoli Leše na Dan državnosti. Predstavila nam je stoletno slikovno dokumentarno gradivo vzgojnega in izobraževalnega dela ter, v dopolnilu, pokazala skrbno urejene izdelke učencev v letošnjem šolskem letu.

Lešanski predniki so l. 1895 sezidali šolsko poslopje in natanko po sto letih so, 25. junija letos, njihovi potomci pripravili nadvse svečano proslavo preteklosti v čast in v ponos ter vzpodbudo sedaj živečim v kraju imenovanem "Gorenjska Vipava", ob vznožju gore Dobrče.

Vrstila so se številna športna tekmovanja, šolska proslava in ljudsko veselje na veseličnem prostoru ob šolskem poslopju. Za šolsko proslavo se je devet učencev prvega in drugega razreda s svojo učiteljico, domačinko, gospo Ireno Japelj pripravljalo vse šolsko leto. Za slavnostni dan so izdali enajsto številko šolskega glasila "Listki", naučili so se mnogo pesmic in igrice, povezali pa so jih s petjem in glasbili pod vodstvom učitelja glasbe Staneta Bite`nika. Pri organizaciji svečanosti je nesebično pomagalo deset članov pripravjalnega odbora, sodelovala pa sta tudi ravnatelj centralne šole Bistrica, gospod Tone Ručigaj in učiteljica slovenskega jezika, gospa Jožica Koder.

Bil je to nadvse srečen in vesel dogodek za krajane, ki so se zbrali v šoli in pred njo, za vse rojake, ki so prišli domov od blizu in daleč, za vse povabljene, ki so bili večinoma nekdanji lešanski učitelji.

Sedli smo v šolske klopi in navdušeno ploskali izvajalcem, še posebno zato, ker so izvajali program brez spodrsaljajev, brez treme, samo devet jih je bilo in tako majhni so še ..., pa so nam govorili, peli in igrali kar polni dve uri!

Nastope je povezovala vsem poznana televizijska napovedovalka gospa Jelena Jukič. Pozdravne besede pa je izrekel ravnatelj centralne šole Bistrica, gospod Tone Ručigaj in pri tem pozdravil vse navzoče povabljene, nekdanje učitelje, vsakega posebej.

Nadvse zanimiv kratek pregled zgodovine lešanske šole je nanizal krajan, gospod Jože Kocjan. V lešanski fari se je začel pouk vzgoje in izobraževanja že leta 1878, torej pred stosedemnajstimi leti. Takratni župnik Alojz Kumer je v župnišču poučeval otroke in nekatere odrasle. To je bila njegova privatna šola. Za poučevanje mu je avstroogrška država namenila za vsakega učenca po dva goldinarja. Sedem let kasneje, leta 1885, pa so začeli hoditi v župnišče v Lešah tudi otroci iz bližnjih vasi Popovo, Vadiče in Visoče. Župnišče je bilo kmalu premajhno za vse ukaželjne, zato so lešanski predniki začeli s pripravami na gradnjo šolskega poslopja. V tej zamisli sta jih podpirala radovljiški okrajni glavar gospod Josip Dralka in mošenjski župan gospod Jurgele. Na pobudo šolskega nadzornika gospoda Franca Levca, je bil ustanovljen štiričlanski krajevni šolski odbor, ki je poskrbel, da so uresničili zamisel o gradnji. Ob tem ne smemo pozabiti na velikodušnost prednikov, katerih življenjsko vodilo je bila omika naroda. Država je

namreč namenila za gradnjo šolskega poslopja le 800 goldinarjev, šolski odbor z domačini pa jih je zbral 2.200, kar je zadostovalo za dograditev šole l. 1895. Stavba je bila pritlična z eno učilnico, sanitarijami in stanovanjem za učitelja. Taka je ostala do druge svetovne vojne.

Šolska kronika navaja do druge svetovne vojne v Lešah 16 učiteljev, ki so se menjavali kar pogosto. Med njimi so najbolj poznani gospod Julij Slapšak, ki je leta 1900 ustanovil tudi gasilsko društvo, ki je sezidalo svoj dom. Imenovani učitelj je znan v slovenskem slovstvu kot mladinski pisatelj z imenom Mišjakov Julče. Lešanski učitelj Jože Gorišek je kasneje postal ravnatelj meščanske šole in se ga spominja marsikateri Tržičan. Še sedaj pa je s svojim krajem službovanja povezan zadnji učitelj v Lešah pred drugo svetovno vojno. Takrat zelo mlad učitelj s svojo soprogo učiteljico, je gospod Viktor Plemelj, ustanovil v Lešah dvorazredno osnovno šolo in se udeleževal tudi na športnem področju svojega šolskega okoliša. Danes skoraj devetdesetletni vitalni in krepki upokojeni učitelj je namenil udeležencem proslave nekaj vzpodbudnih besed in požel veliko navdušenja, zlasti med svojimi nekdanjimi učenci. Do leta 1944, med okupacijo, sta na šoli učili dve nemški učiteljici; takrat pa je bilo poslopje požgano.

Po vojni so vaščani z vsemi močmi hiteli skupno graditi novo poslopje. Na ostankih požganega, je bila stavba nujno pripravljena za pouk leta 1947. Od leta 1945 do leta 1947 pa je pouk v dvorazredni šoli potekal v kmečki hiši Paplerjevih, to je pri Golmarju v Lešah. Do leta 1972 je bila šola samostojna, od tedaj dalje pa je podružnična in jo obiskujejo učenci prvega in drugega razreda. V ostale razrede se lešanski otroci vozijo v šolo v Bistrico.

Tako so se dogodki, povezani z lešansko šolo, zapisali v zgodovino. Zgodovina je učiteljica življenja. Zato nas uči iz korenin preteklosti. Tudi Lešani se tega zavedajo prav dobro in hočejo ohraniti svojo šolo, ki so jo predniki in sedaj živeči zgradili s trudom, znojem in odpovedmi.

Do nedavnega je bilo mnogo razgovorov, morda negotovanja nad dokazi, da lešanska šola prinaša izgubo, da ne koristi nikomur, ko je otrok tako malo, ti naj se pa kar vozijo, vsi, v Bistrico. K sreči je prevladal ljudski glas in pouk bo jeseni še naprej v Lešah. Morda je trenutno otrok bolj malo, toda, kot je upal in želel v zaključni besedi tržiški župan gospod Pavel Rutar, je prihodnost naša in šola bo polna mladine, ki bo svoje znanje bogatila vse dotlej, "dokler človeški rod bo živel tod", (Tako pravi naša pesem).

Ko smo se, pod vtisom svečanega dogodka, poslovili iz prelepe Gorenjske Vipave, so nam še vedno zveneli v glavi ubrani otroški glasovi, ki so zapeli Beethovno Odo radosti. To je bilo zagotovilo za srečno, zadovoljno, bogato notranje življenje, ki pa bi bilo brez šolanja, nemogoče.

Prav zato pa tudi Lešani svoje ljube šole ne dajo v druge namene in to je še kako prav!

MIRA BERTONCELJ-HIRŠEL

## S CERKVENIM PEVSKIM ZBOROM IGNACIJ HLADNIK PO ZDA IN KANADI

### 2. NADALJEVANJE

PIŠE: FRANC PRIMOŽIČ · FOTO: TONI ČEBRON

*Cerkveni pevski zbor Ignacij Hladnik iz Trziča je bil skupaj z ansambлом Zarja iz Loma na gostovanju, v dneh od 21. aprila do 2. maja 1995, po ZDA in Kanadi.*

#### Cleveland (nadaljevanje):

Tudi med takozvanimi progresivnimi Slovenci ni takšnih, ki bi znali urediti razmere z novimi doseljenci - črnici. Naši pravijo, da so tod razmere prav katastrofalne zaradi borbenega odnosa črncev tudi do Slovencev. Menda so črnici prežeti z nekakšno miselnostjo maščevalnosti do belcev zaradi njihovega nekdanjega statusa sužnjev. Vse to pa je razvidno iz odnosa do okolja, reda in miru. Ob pravem času smo se ustavili v bližini cerkve slovenske župnije sv. Vida. Sprejel nas je župnik g. Božnar in še nekateri. Usmerjeni smo bili v šolsko poslopje, kjer smo se uredili in imeli nekakšno pozno kosilo. Pevski zbor je nato pričel v cerkvi z vajo in med tem so se pričeli zbirati tudi slovenski obiskovalci. Med njimi sta bila tudi bratranec Edmund in sestrična Zofija. Bilo je tudi nekaj ljudi, ki imajo poreklo iz Trziča ali okolice. Tako je bil med prvimi g. Hajnrihar, ki je poročen z Horvatovo hčerko Štefko in njegov sin. Spoznal sem tudi g. Tomšeta, ki je bil pred vojno zaposlen na žagi v Trziču.



MED KONCERTOM V CERKVI SV. VIDA V CLEVELANDU

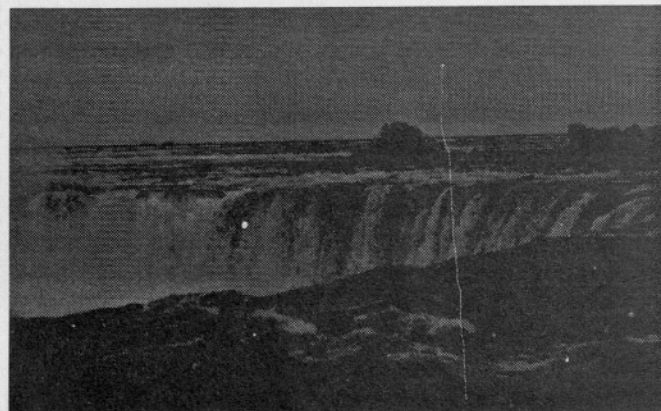
V sredo smo imeli prosto, po mestu pa so nas vodili naši gostitelji, pri katerih smo prenočevali in imeli vso oskrbo. Nekatere nas je vodil po mestu Edmund Turk. Obiskali smo grob tete Terezije in njenega moža ter strica Matija. Pokopališče je zelo veliko. Spomenikov, kot pri nas, ni dovoljeno postavljati. Le plošča z napisom, ki je položena na zemljo, označuje grob. Prepričali smo se, da sorodniki ne obiskujejo toliko grobišč kot pri nas. Edmund nas je popeljal še v center zbiranja Slovencev - v Narodni dom. Pogled z ulice ne daje prave podobe tega doma. Glavna dvorana je za fasadno stavbo in tu se lahko zbere do 1000 ljudi. V tej dvorani so bili sprejeti tudi slovenski

voditelji iz domovine. Mimogrede smo se ustavili v nekakšni pristaniški krčmi, kjer je zlasti poleti zelo živahno. Tu smo se srečali s precejšnjo skupino članov zbora in njihovimi gostitelji. Za velikim šankom je stregla goste prijazna "kelnarica" Elisabeth. Nadvse hitro je stregla in naši fantje - Tržičani, to ne bili pravi, če ne bi vzbujali pozornosti. Če niso bili privilegirani s postrežbo, so obljubljali, da bodo kakšno zapeli in res so se večkrat oglasili in sicer ne ravno slabo - tako so jih s ploskanjem pozdravili tudi drugi gostje. Edmund je dejal, da se ne razlikujemo dosti od srečanj s Peterletom, kjer tudi vedno pojo. Popoldne smo odšli v primeren nakupovalni center, ki smo si ga ogledali in tudi marsikaj kupili. Cene so namreč v primerjavi z našimi razmerami kar znosne in bi nakupili še več, če ne bi bilo treba nakupljeno nositi v že od doma natlačenih kovčkih. A pri tem sem se dobro oštel. Naša valuta kotira v razmerju do dolarja trenutno zelo dobro in s sabo nositi v krajih, kjer je vsega v izobilju ali nositi rezervno prtljago in prehrano, je prava neumnost.

V četrtek smo se poslovili od Clevelanda v cerkvi Marije Vnebovzete. Pri slovesu sta bila prisotna oba slovenska župnika iz Clevelanda in to domači g. Kumše in od sv. Vida g. Božnar. Kratek spored in že smo se poslovili od Slovincem poznanega mesta, ki je bilo nekoč po številu prebivalcev največje slovensko mesto.

#### Toronto

Odslej nas je pot vodila proti kanadski meji, Niagarskim slapovom in Torontu. Prehod preko meje se je kar malo zapletel. Šofer je dal neprimerno informacijo nekemu policistu, da smo Rusi - pa se je zataknilo. Ti so postali radovedni kaj nosimo in posebno, če imamo kakšno propagandno literaturo. Po zavlačevanju prehoda in krajšem stikanju v avtobusu so nas končno spustili na svoje ozemlje. Pred Torontom so bili med potjo najbolj zanimivi, poleg slapov, turistični prostori različnih objektov. Tod je posebno v letnem času zelo veliko turizma. Zelo zanimiva je primerjava kaj nudi tak razvit turistični kraj - prehrana, spominki, razgledišča, trgovine, bufeti, toaletni prostori, krajevni prevoz in drugo.



NIAGARSKI SLAPOVI LEŽIJO NA MEJI MED AMERIKO IN KANADO

Za ogled Niagarskih slapov smo porabili več ur in zadovoljni krenili proti Torontu, kamor smo prispeli proti večeru. Brez iskanja smo prispeli pred dogovorjen motel, ki ga vodi slovenski par in se razmestili v

njegovih prostorih. V Torontu je zvečer naš štab pregledal turistične prospekte in odločil, da bo naslednji dan ogled zunanjih turističnih krajev. Sam sem se domenil za zasebni obisk.



SKUPINA PRED MOTELOM V TORONTU

Večina je odšla z avtobusom v 400 km oddaljeno področje ob mestecu Gananoque in ob jezeru Ontario, kjer iz jezera teče reka sv. Lovrenca. Ob rečnem ustju so mnoge trdnjave iz preteklosti, saj so tu vedno potekali boji za to strateško pomembno področje. Udeleženci izleta so celo najeli večjo ladjo, da jih je popeljala po reki in med otoki, ki so na njej. To področje je znano kot The Thousand Islands (Področje tisočih otokov), saj je tam okoli v resnici približno toliko otokov, velikih od nekaj kvadratnih metrov pa do otokov v izmeri več kvadratnih kilometrov. Vožnja med njimi je bila res zanimiva, saj smo lahko videli, da je tudi na otokčku, ki komaj gleda iz vode mogoče postaviti vikend hišico.



LADJA, KATERA JE PREVAŽALA UDELEŽENCE PO REKI V. LOVRENCA

Sobotno dopoldne in popoldne je bilo namenjeno ogledu mesta. Do določenega časa smo se porazgubili med nebotačniki centra mesta. Tod je videti veliko zanimivosti. Z nekaterimi sem se zadržal najdalj v ogromni trgovini z imenom Eaton center. Samo avla tega centra je dolga najmanj 500 m. Na razpolago je veliko horizontalnih in vertikalnih transporterjev in dvigal, tako da se človek preveč ne utruje. Veliko je različnih možnosti za prehrano in počitek. Popolne smo se ob dogovorjenem času zbrali in se odpeljali do

slovske župnije "Brezmadežne" in cerkve, kjer je bilo dogovorjeno, da bodo pevci peli pri sobotni večerni maši. Župnijo vodijo slovenski misionarji lazaristi, ki oskrbujejo tudi dom za ostarele z imenom LIPA. Posebnega sporeda poleg maše ni bilo, razen da so pevci zapeli zbranim nekaj domačih in tudi soavtorju nove skladbe prof. Osani njegovo novo, ki govori o Sloveniji in Slovencih po svetu. Je lepo doneča in zbor jo je uvrstil v svoj repertoar. Naslednje jutro je bila predvidena birma in v kulturnem domu je bilo vse pripravljeno za pogostitev 300 gostov.



Na poti v motel smo se kar pozno zvečer ustavili v mestu pred razglednim stolpom in se seveda z dvigalom povzpeli na njegovo razgledišče. Stolp je najvišje prostostoječa stavba na svetu (skoraj 200m višji od Eifflovega stolpa v Parizu) in z njegovega razgledišča je videti ves Toronto. Ta večer se je na na njem kar trlo, predvsem mladih obiskovalcev, ki so tako kot mi prihajali z avtobusi.

### Hamilton

V nedeljo zjutraj ali 30. aprila smo se ob 9. uri poslovili od motela v Torontu, kjer smo dokaj poceni prenočevali in zajtrkovali. Domenjen spored je bila maša, koncert in pogostitev v cerkvi sv. Gregorja velikega v Hamiltonu. Spored je potekal gladko in vzpodbudno.



PRED CERKVIJO SV. GREGORIJA VELIKEGA V HAMILTONU

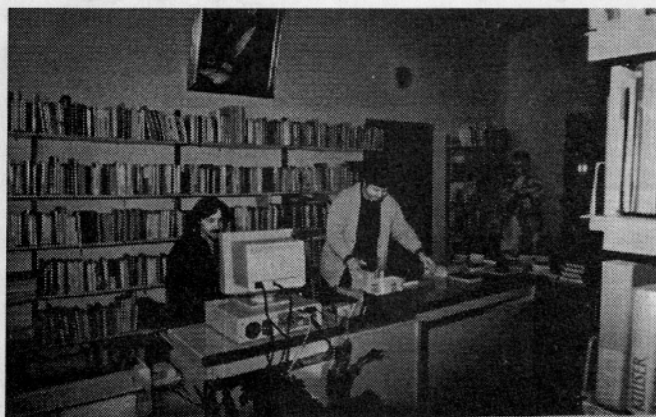
*nadaljevanje in konec prihodnjic*

## RAZGOVOR Z GOSPO DANICO KUNŠIČ O TRŽIŠKI KNJIŽNICI DR. TONETA PRETNARJA.

Gospa Danica Kunšič je za svoje zelo vestno in prizadevno delo, v okviru knjižnice, pred nedavnim prejela priznanje - Plaketo mesta Tržič. To in pa želja po kratki predstavitvi knjižnice je bil vzrok za kratek razgovor.

*TR: "Knjižnica je bila pred kratkim delno obnovljena. Videz je zares prijetnejši, občutek utesnjenosti pa še ostaja. Posebno se to čuti spriči velikega števila obiskovalcev in še posebno zaradi številnih otrok, ki se tod zadržujejo med počitnicami in se izpopolnjujejo v raznih dejavnostih. Zanima me tudi, kakšni so bodoči načrti te ustanove?"*

*Danica Kunšič: "O bodočih načrtih ne bi rada govorila. Za to nisem pristojna. Moje delovanje je postalo omejeno iz zdravstvenih razlogov. Trenutno delam po 4 ure. V razvojnem smislu knjižnice se s tem ukvarjata gospa Marija in gospa Pretnarjeva. Ko govorite o otrocih naj povem, da se z njimi že dolgo načrtno ukvarjamo. Uvajamo jih v svet knjige, učenja in znanja. Ko smo jih v osnovi z nujnim seznanili, so sprejeli mnogi to kot spodbudo in se odzvali. Med počitnicami pa otroci v Tržiču praktično nimajo kaj početi in mnogi tudi ne znajo. Zato smo se morali odzvati. Z našim sodelovanjem jih je tako veliko odvrnjenih od stranpoti. Damo jim koristno zaposlitev. Mnogim s tem resnično veliko pomagamo".*



GOSPA DANICA KUNŠIČ MED DELOM V KNJIŽNICI

Tako nekako sem dobil prve željene odgovore. Dodati moram, da je videti, da gospa Danica deluje s čutečim srcem in žarom, ki ga razdaja drugim tako v ustanovi kot obiskovalcem. Zato ni brez razloga, da je veliko pripomogla, da se njihova ustanova tako uveljavlja in privablja toliko ljudi. Omenil sem ji, da se tudi sam počutim v teh prostorih domače in prijetno. Razlog temu so pa predvsem ljudje. Prijetne in zelo dobro organizirane in pripravljene so tudi njihove knjižne predstavitve in literarni večeri. Vsa ta dejavnost ugodno vpliva na počutje številnih Tržičanov. Želel bi, da bi bila zmogljivost knjižnice in njenih uslug tolikšna, da bi se vsaj približala slovenskemu povprečju. Tega pa ne dosega. Namesto normativnih 3000 novih knjig letno,

jih lahko nabavijo le tretjino. Omenil pa sem, da nekako čutim potrebo, da bi bile knjižne novosti bolj javno in pregledno predstavljene. Tudi Tržiški razgledi bi lahko prinesli kak tak seznam. Zato si tudi na tem področju želim, tudi takšnega, sodelovanja.

Knjige, knjižnice, literatura so še vedno najvažnejše kot pripomoček za človekovo osveščanje in učenje. Z njimi se v tem pogledu ne morejo meriti sodobnejši mediji in pripomočki. Ti lahko to le dopolnjujejo. V Tržiški knjižnici Toneta Pretnarja razmišljajo o sodobnejšem in širšem poslovanju, žal pa so zaradi sredstev in možnosti omejeni. Če je le možno, pri tem pomagajmo zaposlenim v tej ustanovi. Izkazujejo se, da so sposobni in z medsebojnim razumevanjem bodo lahko storjeni novi koraki napredka.

FRANC PRIMOŽIČ

## MAJSKEMU UVODNIKU NA ROB

Alpinistična dejavnost in plezanje v Dovžanovi soteski sta bila že večkrat predstavljena, od prve oddaje na TV v sredini sedemdesetih let (Katarina Lavš), v časopisu (M.Kunšič), Planinskem vestniku, Alpinističnih razgledih, koledarjih in nazadnje v Česnovem vodniku Plezališča v Sloveniji.

Tržiški in ostali alpinisti zahajamo v ta predel že vrsto let, nekateri že desetletja. Sodeč po številnih obiskih domačih in tujih alpinistov, športnih plezalcev in ljubiteljev narave, je od mednarodnega priznanja in spontane otvoritve tam spodaj preteklo že precej vode. Zato je predlog ga. Jane Primožič za odprtje plezalnega vrtca nesmiselen. To je del naravnega parka, za katerega skrbimo alpinisti, od opremljanja plezalnih smeri, vzdrževanja peš poti, do odnašanja odpadkov.

Da je to plezalno območje najlepše v Sloveniji je v prvi vrsti naravna danost, mi pa imamo željo in dolžnost da ohranjamo spoštljiv odnos in harmonijo z naravo, nenazadnje tudi z domačini.

V svetu sem videl kar nekaj urejenih parkov. Naprimer v Glinščici pri Trstu, na italijanski strani, je strogo prepovedano odnašanje fosilnih primerkov okamenin.

Pri nas je nujno potrebno urediti in zavarovati cestišča in s tem ljudi, pa ne spet z žičnato ograjo za kurnik kot pred leti na desni vesini za predorom. Pred leti sem uslužbencu CZ občine Tržič namignil, naj si v strminah nad cesto Ljubelj-Borovlje ogleda protiplazne zaščite.

Pa še to: obiskovalcev ne bodo pritegnili z odpadki nastlani bregovi ob strugi, ki jih skrije šele pomladanska in poletna bujna rast, plavajoče plastične posode, žimnice v rečnih koritih, pranje avtomobilov in namerno povzročanje škode na parkiranih vozilih.

JANEZ LONČAR-ML.

GOSPOD ŠKOF  
IN VISOKE PETE

Bilo je leta 1927 ob birmi v Lomu. Birmovat je prišel g. škof in treba je bilo zanj in njegovo spremstvo pripraviti pozdravni nagovor. Kot deklice iz Loma in članica dekliške Marijine družbe sem bila jaz, Metka Robežova, določena za to čast.

V moji duši je nastal nemir, kako se obleči, kajti obleka je bila podaljšana še od moje birme, čevlji pa so bili le "rančohi" ter za dve številke večji, z namenom, da jih nosim lahko par let. Tiste čase, kar se obleke tiče, so doma gledali bolj na praktičnost kot na modo. Toda, v rančohah pred g. škofa priti pa mi je dalo misliti, saj sem bila že kar postavno deklica.

Tudi mami ni bilo vseeno in zato je šla v Tržič k znanki, da ji je posodila čevlje od njene hčerke. Toda spet je nastal problem, kajti čevlji so imeli visoko moderno peto in tudi preveliki so bili. Ko sem jih obula, sem se navarno nagnila naprej, da bi skoraj padla na zobe in še na nogi mi niso stali.

Dolgo ni bilo možno razmišljati "kaj storiti", kajti čas prihoda g. škofa se je iztekel. Hitro pograbil čevlje, jih dam pod pazduho, ker v njih ne bi mogla prehoditi 100 m poti do cerkve. Le 10 m pred škofom se ustavim, nataknem čevlje, toda skrb, da mi čevlji ne padejo z noge je bila prevelika in je povzročila, da sem skrbno pripravljen nagovor g. škofu popolnoma pozabila. Izjekljala sem nekaj besed, a le toliko, da je g. Vovk, takrat še kaplan v Tržiču, ki je bil v spremstvu g. škofa uvidel mojo zadrego in veselo rekel "Metka, nič se ne matrej, bom pa jest povedal, da dekliška Marijina družba pozdravlja g. škofa, a ne".

Ljudje so se zasmeli in g. škof tudi. Jaz pa kakor, da se mi ni nič zgodilo, samo da so mi tisti čas ti presneti nobel čevlji srečno ostali na nogi.

KAVČIČ METKA, ROBEŽOVA

---

**NAROČILNICA**  
**Tržiški razgledi**

IME IN PRIIMEK: .....

NASLOV: .....

TELEFON: .....

Naročam ..... izvod(ov) mesečnika TRŽIŠKI RAZGLEDI.

KRAJ IN DATUM: ..... PODPIS: .....

Naročilnico prosimo pošljite na naslov:  
 TRŽIŠKI RAZGLEDI, p.p. 61, 64290 Tržič

 Krekova  
 pooblaščen investicijska družba

**ZAUPAJTE NAM V UPRAVLJANJE  
 SVOJE LASTNINSKE CERTIFIKATE**



Dr. Janez Evangelist Krek

S POMOČJO KREKOVE BANKE SMO USTANOVLILI VSESLOVENSKO KREKOVO POOBLAŠČENO DRUŽBO ZA UPRAVLJANJE, KI ZBIRA LASTNINSKE CERTIFIKATE IN AKTIVNO SODELUJE PRI LASTNINJENJU SLOVENSKEGA PREMOŽENJA.

V TEKU JE ZADNJA ETAPA ZBIRANJA LASTNINSKIH CERTIFIKATOV. POČASI IN VZTRAJNO NAPREDUJEMO TUDI S POLNENJEM TRETJEGA SKLADA POOBLAŠČENE INVESTICIJSKE DRUŽBE KLAS. TO JE ZADNJI INVESTICIJSKI SKLAD KREKOVE DRUŽBE IN ZATO ZADNJA PRILOŽNOST ZA VPIS LASTNINSKIH CERTIFIKATOV. POHVALIMO SE LAHKO, DA IMAJO NAŠI SKLADI PREKO 80.000 DELNIČARJEV IN DA JE DEL CERTIFIKATOV NALOŽENIH V LASTNINSKE DELEŽE 18 USPOŠNIH PODJETIJ.

OBVEŠČAMO VAS, DA LAHKO VLOŽITE SVOJ CERTIFIKAT V KREKOVO DRUŽBO ŠE V NASLEDNJIH DNEH:

<b>torek, 8. avgust</b>	<b>od 11-13</b>	<b>in od 17-18</b>
<b>sreda, 9. avgust</b>	<b>od 11-13</b>	<b>in od 17-18</b>
<b>četrtek, 8. avgust</b>	<b>od 11-13</b>	<b>in od 17-18</b>

V ŽUPNIJSKEM URADU TRŽIČ, CERKVENA ULICA 6.



Krekova pooblaščen družba za upravljanje

NOVA MAŠA V BISTRICI

V nedeljo 9. julija je bila v Bistrici slovesnost Nove maše. Ob navzočnosti enajstih duhovnikov in velike množice vernikov od blizu in daleč, jo je daroval domačin Marko Košir. Slovesnost je z ubranim petjem spremljal cerkveni pevski zbor Ignacij Hladnik iz Tržiča.



NOVOMAŠNIK MARKO KOŠIR S STARŠEMA TER SESTRO POLONO Z MOŽEM STEFANOM

To je prva Nova maša v sicer šele 24 let stari župniji. Zadnji novomašnik s področja te župnije g. Valentin Aljančič (po domače Mršlinarjev) je pel Novo mašo pred 119 leti.

Novomašnik izhaja iz delavske družine. Star je 28 let. Po osnovni šoli je obiskoval Srednjo lesarsko šolo v Škofji Loki. Dobro leto je bil zaposlen v ZLIT-u. Pred šestimi leti je odšel v ljubljansko bogoslovje. V duhovnika ga je 29.6. letos posvetil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Na Veliki šmaren odhaja za kaplana v Šentjernej na Dolenjskem.

TRŽIŠKI

RAZGLEDI

VAM ŽELIJO PRIJETNE POČITNICE

POČITNIŠKE DELAVNICE

V juliju in avgustu potekajo v knjižnici dr. Toneta Pretnarja na Balosu 4 počitniške delavnice.

Od 31.7. do 4.8. bo mentorica Maca Štumfel vodila delavnico "Oblikujemo iz testa in gline",

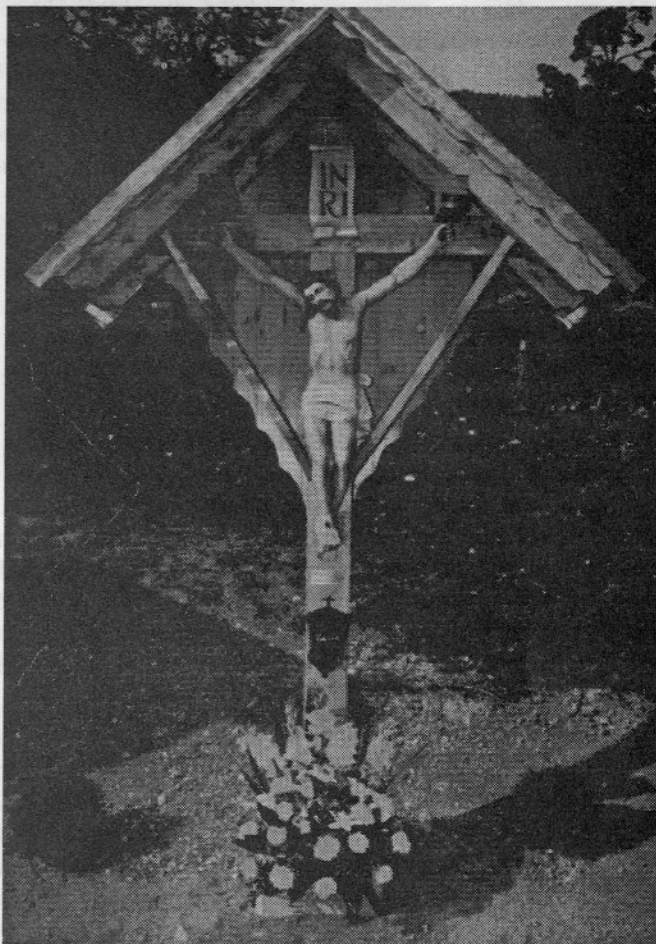
od 7.-11. avgusta bo Polona Zupan predstavljala temo "Slikajmo na blago",

od 14. pa do 21. avgusta pa Anka Grohar temo "Slovenski narodni ornament".

Vsi, ki bi radi prijetno in ustvarjalno preživeli dve dopoldanski počitniški urici, lepo vabljeni.

OBNAVLJANJE KULTURNE DEDIŠČINE

Na pobudo krajanov Visoč in Občinskega odbora za ohranjanje kulturne dediščine je bilo v soboto 22. julija 1995 blagoslovljeno obnovljeno znamenje na Visočah. Ob blagoslovitvi je bil tudi kratek kulturni program, gospodinje pa so pripravile in navzočim ponudile zakusko. Blagoslovitvi je prisostvovalo kar precej ljudi.



Obnova religioznih kulturnih spomenikov, ki so bili onečaščeni in poškodovani v letih po vojni, v trziški občini lepo napreduje. Ponekod se je tistih, ki so znamenja rušili, po pripovedih, očitno dotaknil "Božji prst" nestrinjanja. Zato prizadeti ljudje iz okolice ob obnovi toliko bolj občutijo olajšanje.

TRŽIŠKI

RAZGLEDI

TRŽIŠKE RAZGLEDE IZDAJA OO SKD TRŽIČ. ČASOPIS JE VPISAN V EVIDENCO JAVNIH GLASIL, KI JO VODI URAD VLADE ZA INFORMIRANJE POD ZAPOREDNO ŠTEVILKO 1174. UREJA UREDNIŠKI ODBOR. ODGOVORNI UREDNIK: EVGENIJ VALJAVEC / GLAVNI UREDNIK: JANA PRIMOŽIČ NASLOV UREDNIŠTVA: UREDNIŠTVO TRŽIŠKIH RAZGLEDOV, P. P. 61, 64290 TRŽIČ. TELEFON UREDNIŠTVA: 064/53 051, INT. 34. CENA POSAMEZNE ŠTEVILKE 30,00 SIT. RAČUNALNIŠKI PRELOM: ASTRUM D.O.O., TRŽIČ • FOTO: DANIJEL ZUPAN • TISK: TISKARSTVO UZAR, TRŽIČ NAKLADA 1.500 IZVODOV.